

А час ішов колись не так... - Джерело

Написав Діана Парипа
Понеділок, 21 грудня 2015, 07:25

А час ішов не так колись, в дитинстві,
Не так летіли безтурботні дні...
Усе пройшло... Лиш спогад залишився,
Себе, маленьку, бачу вдалині...

У метушні проходять наші роки,
Не все встигаєм, в вирі біжучи.
Переживання... Розпач... Біль... Неспокій...
І спішимо кудись... Але куди?

Так мало любим, мало так прощаєм,
Не покидає довго біль образ...
І поспішаєм, знову поспішаєм...
В туманне майбуття нас кличе час.

Буденність, справи, вечір, знову ранок,
І так щоденно, майже змін нема.
Упевнено роки всі наші кануть,
Ідуть безповоротно в забуття.

Дитинство, юність, навчання, робота,
Сім'я, обов'язки, просторий дім...
Не забуваймо у своїх турботах
Підняти погляд в синю далечінь.

Спасибі, Господи, за день прожитий,
За рідних, близьких, їх тепло, любов.
Навчи мене, прошу, життя любити,
З Тобою бути кожен день разом.

Навчи мене робити світ добрішим,
Навчи прощати, сміло йти вперед.
В цім світі я займаю певну нішу,
Дай не впустити цей життя момент.

А час метелицею злісно віє,
Не тягнуться, летять нестримно дні...
Фотоальбом гортаю, й ностальгія
Солодко-млосна глибоко в душі...

Нехай! Нехай вже юність проминула...
Нехай! Жорстокий не спинити час...
А я щаслива! Я долаю бурі,
Маяк горить яскраво, не погас!

А поруч - близькі, дорогі і рідні,

А час ішов колись не так... - Джерело

Написав Діана Парипа

Понеділок, 21 грудня 2015, 07:25

Життя прекрасне, хоч, бува, й складне.

І хочеться прожити його гідно,

Хоча нестримно час вперед несе...

26.02.2013